

om meget store Forhøjelser udover det, der tidligere er svaret, er dette ikke rigtigt. Thi naar man ser, hvad der i indeværende Finansaar antagelig vil komme ind ved Skatter paa Formue og Indtægt, iberegnet Merindkomstskat og Tillægsskat, bliver det jo mere, det bliver ca. 275 Mill. Kr., og det vil altsaa, saaledes som det ogsaa er rimeligt, være mindre, der kræves for det kommende Finansaar af Formue og Indtægt, end der er krævet i Aar.

Jeg skal nu ikke trætte dette høje Ting med at gaa Sætserne efter og omtale, hvorledes Forhøjelserne falder med Hensyn til Indkomst- og Formueskat paa Personer og Indkomstskat paa Selskaber. Hvorvidt de enkelte vil blive haardere eller mindre haardt ramt end i dette Aar, afhænger ganske af, hvorvidt de er blevet ramt af Merindkomstskatten eller ikke. Er de blevet ramt udelukkende af Tillægsskatten, vil de faa noget mere at svare. Det er dog ikke særdeles store Tal, der er Tale om, før vi kommer op paa Indtægter over 100 000 Kr., og før vi kommer op paa større Formuer. De vil dog faa noget mere at svare, og for dem af de største Indtægter og Formuer, som hidtil kun har svaret Tillægsskat, vil der blive en betydelig Forøgelse. Men for dem, der væsentlig har svaret Merindkomstskat af store Indtægter, bliver det selvfølgelig en ikke ringe Lettelse. Spørgsmaalet maa nu overvejes. Jeg kan billige, at man har forladt Merindkomstskatten og har sammenarbejdet de nu bestaaende ordinære Indkomstskattelove af 1912 og 1915 med det, man mener det nødvendigt at tage i Tillægsskat, i en Lov, der kun skal gælde et enkelt Aar. Det finder jeg praktisk og rimeligt, og det er jo langt mere overskueligt. Jeg anerkender, at den højtærede Finansminister har vist noget mere Skaansomhed end tidligere overfor de smaa Formuer gennem Bestemmelsen i § 1, 2, om en særlig Lempelse i Formueskatten for saadanne Skatteydere, der er ansatte til en Indkomst af under 3 000 Kr., dog kun forsaavidt deres Formue er under 100 000 Kr. Det anerkender jeg som en rigtig Foranstaltning. Kun kunde jeg ønske den videre udført, jeg tror ikke, Lempelsen er tilstrækkelig stor endda; thi jeg gentager, der er meget faa, maaske ingen af dem, som overhovedet har selvstændig Indtægt, der i disse Tider er saa slet stillet som de, der lever af Indtægten af en mindre Formue. De, der har deres Arbejdskraft i Behold, vil faa større Udbytte af den, enten de er Tjenestemænd under Staten og Kommunen, eller de virker i de frie Erhverv eller arbej-

der for Løn for andre. Men de, der kun har Indtægten af en lille Kapital at leve af, er overordentlig uheldigt stillede.

Jeg kan billige den forandrede Behandling af Udlændinge, som er foreslaaet i dette Forslag, at Personer, der har Bopæl i Udlandet, men dog er undergivne Skattepligt til den danske Stat efter Regelen i Loven af 1912, skal undergives Beskatning efter Forslagets stigende Skala, og at udenlandske Selskaber og Foreninger bør bringes ind under den stigende Skala i Forslagets § 1, dog med en vis Mindstesats. Princippet heri kan jeg billige, Enkelthederne kan vi tale om i Udvalget. I Udvalget mener jeg tillige, man bør tale om de forskellige andre nye Enkeltheder, der findes i dette Forslag vedrørende Friaktier og deslige. Jeg tror, det er langt bedre at gemme Behandlingen heraf til Udvalget end at tage den op her. Men jeg vil alligevel nævne en af de Ting, jeg mener bør overvejes i Udvalget, nemlig om man ikke kunde gaa over til en særlig Beskatning ogsaa af andre Udlændinge end dem, Ministeren har nævnt, ogsaa saadanne Udlændinge, som ikke driver Forretning her i Landet. Det har oftere været paa Tale. Jeg ser godt de Vanskeligheder, der kan være ved det, men jeg ønsker gerne Spørgsmaalet optaget endnu en Gang, thi der er særdeles mange Udlændinge, som er kommet her til Landet, ikke fordi de har noget særligt at gøre her, eller fordi de har danske Interesser, men simpelt hen som et Ly under Tidens Storme, som et behageligt Opholdssted, medens der er mindre behageligt i deres Hjemland. Der er ingen Grund til, at de ikke skal deltage i Landets Byrder sammen med andre, der er her.

Jeg kommer saa til de indirekte Skattelove. Jeg skal i det hele begrænse mine Udtalelser saa meget som muligt, idet den afgørende Forhandling jo kommer i Udvalget.

Med Hensyn til Forslag til Lov om Forlængelse af forskellige Loves Gyldighed kan jeg i det hele og store billige, at man forlænger Gyldigheden af de paagældende Love endnu et Aar. Det vil vistnok som Regel blive nødvendigt. Der er en af de midlertidige Skattelove, som ikke er blandt dem, hvis Gyldighed foreslaas forlænget, nemlig Loven om Vinskatten. Den udløber nogle Maaneder, før disse Love skal udløbe efter det her stillede Forslag. Jeg mener nu, det er rimeligt at lade Vinskatten følges med de andre. Der er jo ingen af dem, der skal have en permanent Karakter, men jeg tror, det er rigtigst at tage alle disse ekstraordinære indirekte Skattelove op til Behandling sam-